

Wezot HaBerachah – Deuteronomium 33:1 – 34:12

Aliyah 2 – Deuteronomium 33:8 – 33:12

We lezen hier de **zegen** van Mozes over de stammen **Levi en Benjamin**. Zij nemen een bijzondere plaats in de zegeningen in, omdat Levi de **priesterlijke stam** was en de **Tempel** op het grondgebied van Benjamin gebouwd werd. Hiermee hangt deze zegen ook samen met de tweede *aliyah* van *parshat Ha'azinu*. Daarin zagen we dat het volk Israël in zijn geheel als een priesterlijk volk uit het midden van de volken gekozen was. Zij waren Gods speciale eigendom, zijn eerstelingen van tussen de volken, waardoor de andere volken geheiligd werden. Zo zijn de Levieten ook weer een priesterlijk deel, de eerstelingen van tussen de Israëlieten, waardoor heel Israël geheiligd wordt voor God.

Hier wordt nog een keer teruggewezen naar de **bijzondere toewijding** van de stam van **Levi** aan God. Die bleek op twee cruciale momenten. Bij de zonde van het **gouden kalf** was de stam van Levi de enige stam die niet meedeed. Zij verzamelden zich bij Mozes om de overtreders namens God te doden, ook als dit broeders, zonen of vrienden waren.¹ En bij de afgoderij en het overspel bij **Baäl-Peor** wendde Pinchas, uit de stam van Levi, de toorn van God van het volk af, door een overspelig echtpaar met een speer te doorsteken. Vanwege deze ultieme toewijding van de stam van Levi, kreeg deze stam het voorrecht van het Levitische priesterschap toevertrouwd. Zij namen dit voorrecht over van alle eerstgeborenen uit alle stammen, die vanaf de Exodus voor God bestemd waren.

Bijzonder is wel wat er in vers 9 geschreven staat: ***hij (Levi) zei van zijn vader en zijn moeder: 'Ik zie hem niet', ook herkende hij zijn broers niet en kende hij zijn kinderen niet, omdat zij Uw woorden bewaarden en Uw verbond vasthielden.*** Dit verwijst terug naar het doden van de Israëlieten bij de zonde van het gouden kalf. Echter, de stam Levi deed daar als gehele stam niet aan mee. Het kan dus niet zo zijn dat zij letterlijk hun vader of kinderen gedood hebben, want die behoorden ook tot de stam van Levi. Hun directe familieleden hebben waarschijnlijk dus niet meegedaan aan de zonde van het gouden kalf. Toch worden zij hier genoemd. Wat heeft dit te betekenen?

Allereerst wordt hier de nadruk gelegd op de **toewijding** van de Levieten. Zij zouden zelfs hun familieleden gedood hebben, als dat nodig was geweest. In de praktijk is dit waarschijnlijk niet nodig geweest, maar zij waren daar in principe toe bereid. Zo hoog achtten zij de Thora van de Heer, dat zij Hem vóór alles wilden dienen. Zelfs hun aardse familie moest daarvoor wijken.

Ten tweede zien we hier een verwijzing naar wat **Yeshua** gepredikt heeft. Yeshua leerde ons dat wij Hem moeten volgen en **boven onze aardse familie** moeten stellen. Ook onderwees Hij zijn leerlingen dat zij een nieuwe en geestelijke familie ontvangen hadden, die in sommige gevallen belangrijker was dan de aardse familie:

¹ Exodus 32:25-29.

Als iemand tot Mij komt en niet haat [op de tweede plaats stelt] zijn eigen vader en moeder en vrouw en kinderen en broers en zussen, ja, ook zelfs zijn eigen leven, die kan Mijn leerling niet zijn. (Lukas 14:26)

Denk niet dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard. Want Ik ben gekomen om ruzie te brengen tussen een man en zijn vader, en tussen een dochter en haar moeder, en tussen een schoondochter en haar schoonmoeder; en iemands huisgenoten zullen zijn vijanden zijn. (Mattheüs 10:34-36)

En de menigte zat om Hem heen; en ze zeiden tegen Hem: Zie, Uw moeder en Uw broers daarbuiten zoeken U. En Hij antwoordde hun en zei: Wie is Mijn moeder, of wie zijn Mijn broers? En terwijl Hij rondom Zich keek naar hen die om Hem heen zaten, zei Hij: Zie, Mijn moeder en Mijn broers; want wie de wil van God doet, die is Mijn broeder en Mijn zuster en Mijn moeder. (Markus 3:32-35)

Dit wil niet zeggen dat aardse familie niet belangrijk is, want God heeft het familieleven zelf geschapen en bedacht. Hij wil hele families zegenen en samenbinden. Maar Gods Koninkrijk en het geloof in Yeshua kan in sommige gevallen wel **scheiding brengen** in aardse families. In dat geval is de gehoorzaamheid aan Yeshua belangrijker dan aardse familieverbanden. Dat had de stam van Levi goed begrepen en daardoor ontvingen zij ook het **priesterschap** van God. Zij mochten zijn meest intieme familieleden worden!

Omdat zij God en de Thora in het heetst van de strijd gehoorzaam bleven, ontvangen zij nu het voorrecht om de **Thora te onderwijzen** aan het volk. Omdat zij hun broeders niet ontzagen in de strijd van God, **zal God nu voor hen strijden**. De heup van hun vijanden zal geslagen worden, zodat zij niet staande kunnen blijven tegen hen. En omdat zij als enige stam niet geofferd en gefeest hebben voor het gouden kalf, mogen zij nu als priesters voor altijd **offeren aan de Heer** en zijn feesten vieren voor zijn Aangezicht. Omdat zij hun familieleden en vrienden niet ontzagen, trekt God hen **intiem** naar Zich toe. Zo worden zij terug gezegend voor hun trouw.

Er staat ook dat zij de **Urim en Tummim** van God ontvingen. Deze werden aan de Hogepriester gegeven, die ook uit de stam van Levi kwam. Met deze orakelstenen kon God worden geraadpleegd. Dit laat zien dat de stam van Levi direct contact had met God en Hem namens het volk mocht raadplegen. Ook hierin komt de intimiteit van God met de stam van Levi naar voren.

De zegen van Benjamin wordt hier beschreven naast de zegen van de Levi. Dit heeft ermee te maken dat de **Tempel op het grondgebied van Benjamin** gebouwd werd. Benjamin was de jongste van de twaalf zonen van Jakob. In het natuurlijke bezat hij niet veel invloed en kracht. Maar hij was wel de 'zoon van de rechterhand'. Dat is wat zijn naam betekent. Hij had het voorrecht aan Gods rechterhand te zijn. Gods arm ontblootte zich voor hem. Ook deze stam had een bijzonder **intieme band met God**. Hij behoorde samen met Juda, de koningsstam, tot de twee stammen die God het langst trouw bleven in de koningstijd. Het **Joodse volk** kwam ook uit Juda en Benjamin voort.

Mozes zegent Benjamin met de volgende woorden: *De geliefde van de Heer. Hij zal in veiligheid op hem wonen. De Beschermmer is over hem heel de dag. En tussen zijn schouders zal Hij wonen.* Het is grammaticaal niet helemaal duidelijk of de Heer nu in veiligheid op (het grondgebied van) Benjamin zal wonen of dat Benjamin in veiligheid bij de Heer zal wonen. Ik vermoed het eerste, omdat het voorzetsel 'op/over' gebruikt wordt. En hoe kan Benjamin op/over de Heer wonen?

Het beeld wat geschetst wordt in dit vers is dat de Heer als **Beschermmer** op het grondgebied van de geliefde stam Benjamin zal wonen. Dit zal Benjamin veiligheid bieden. God woont dan tussen de schouders van Benjamin. Dit kan slaan op de bergen die de Tempel omgaven. Tussen de bergen van Benjamin vestigt God zijn Tempel en daar wil Hij wonen. In elk geval blijkt duidelijk dat **God zich prettig voelt bij Benjamin.** En dat is nogal wat, als dat over je stam wordt geproclameerd!

Ook voor ons mag dat gelden in **Yeshua**. Als wij in Hem geloven dan worden wij **Tempels van de Heilige Geest**.² De hemelse Vader, Yeshua en de Heilige Geest komen dan in ons hart wonen.³ Zij voelen zich dan vertrouwd bij ons en zij bieden ons **veiligheid** en bescherming. Niemand kan ons aanraken, zonder de wil God. Hij wil ook tussen onze schouders wonen. De schouders staan in de Bijbel symbool voor de **heerschappij**. God Zelf wil de heerschappij voeren over ons leven. Ook wil Hij ons toerusten met hemelse autoriteit en gezag om heerschappij over deze wereld te voeren. En daarmee zijn we terug bij het begin van de Thora. De roeping van de mens in Genesis 1 was namelijk om te heersen over deze schepping. God wil deze roeping Zelf in en door ons heen waar gaan maken.

Wat hebben we nu geleerd?

1. Levi was bijzonder toegewijd aan de Heer en ontving het priesterschap
2. Yeshua wilde dat we Hem zouden verkiezen boven onze familie
3. Levi en Benjamin hadden een intieme band met God en Hij beschermde hen
4. God voelde zich prettig bij Benjamin en wilde bij Hem wonen
5. Als wij geloven in Yeshua wil God ook in ons wonen
6. God wil ons veiligheid bieden en ons laten delen in zijn heerschappij
7. Hiermee wordt de roeping van de mens uit Genesis 1 vervuld

² 1 Korinthe 6:19.

³ Johannes 14:23, 1 Korinthe 6:19.